

[Øllgaard]

udbygningsplan måtte nogle af os undre os, og det gjorde vi. Hvis man studerer kapacitetsudnyttelsen på EFG-jordbrugsskolerne – det er en kapacitetsudnyttelse, som ikke har været god indtil nu – og hvis man studerer driftsomkostningerne, og hvis man studerer gartnererhvervets ønsker om form og indhold af dette erhvervs uddannelser, og hvis man sammenholder den ressourcekrævende EFG-udbygningsplan med modsætningen, nemlig begrænsningen af midler til udbygning af de frie landbrugsskoler og gartnerskoler, så fandt vi, at man måtte undre sig. Derfor stillede vi i vinterens løb en række spørgsmål til opklaring af, hvad planerne var. Jeg skal bare henvise til spørgsmål 267, 445, 600 og 750 uden at gå i enkeltheder.

Svarene, der blev givet, takker jeg for. Lad mig sige, at svarene bestyrkede den opfattelse, i hvert fald hos undertegnede forslagsstiller, at der er behov for at vedtage et forslag til folketingsbeslutning som det, vi her har til behandling, for at være helt sikker på, at den arbejdsdeling, vi har nu mellem de frie landbrugsgartnerier og husholdningsskoler på den ene side og EFG-skolerne på den anden side, så nogenlunde bevares. Vi mener, at det har uhyre stor værdi, at de forskellige uddannelsesforeninger har virkelig nær tilknytning til de erhverv og befolkningsgrupper, de skal betjene. Det er også nævnt af flere af ordførerne her i dag.

Det er derfor, vi finder det påkrævet, at vi nu får en ordning, og jeg takker for ministerens velvillige tilsagn, så de egentligt repræsentative organisationer på de to store jordbrugsområder landbrug og gartneri får reel mulighed for medindflydelse, når der er tale om større reformer og udbygninger, f. eks. den udbygning, der lægges op til i skitseplanen. Vi finder det endvidere påkrævet at få tilvejebragt en økonomisk ordning, så vi ikke risikerer, at de økonomiske vilkår i længden virker skævvridende med hensyn til, hvilken skoletype der skal eksistere eller ikke eksistere fremover.

Jeg mener på det nærmeste at kunne konstatere, at der er flere partier end de 6, der står som forslagsstillere, der er interesseret i disse retningslinjer, ud fra hvad der er sagt her i dag.

For god ordens skyld vil jeg tilføje, at der ikke fra min side i forslaget ligger nogen uvilje mod EFG-jordbrugsuddannelser som

sådanne. Jeg finder bare ikke, at der er dokumenteret et påtrængende behov for meget kostbare kapacitetsudvidelser på dette område, måske snarere tværtimod, hvis eller når gartnererhvervet måtte ønske i stærkere grad at fastholde og udbygge gartneruddannelser på de frie gartnerskoler.

Det står ikke helt klart for mig, hvad det er for andre jordbrugsuddannelser, der måtte være brug for i så stort omfang, at en stor, ressourcekrævende EFG-jordbrugsudbygning er forsvarlig. Dyrebrugere og maskinførere har været nævnt, men hvor mange og til hvad? Disse spørgsmål og en del andre kan vi benytte de kommende måneder til at stille og forhåbentlig få gode svar på.

Jeg har bestemt sympati for kortere uddannelser, men vil dog nævne, at det også kan være en bjørnetjeneste at give unge mennesker i 18–20 års alderen en kort uddannelse. Det kunne godt ske at vise sig at være en bjørnetjeneste i det lidt længere løb.

Jeg mener altså at kunne udlede af den foreløbige del af debatten, at forslaget er modtaget på den måde, vi gerne vil have det modtaget. Jeg håber, at vi kan få gode drøftelser om sagen videre fremover.

Alfred Hansen (DR):

Jeg skal lige forsøge at svare på det spørgsmål, hr. Nørgaard Sørensen stillede mig.

Det kan da ikke være hr. Nørgaard Sørensen ubekendt, at mange af de lovforslag, der bliver vedtaget her i folketinget, indeholder en stor portion ministerbemyndigelser. Jeg har naturligvis ikke påstået, at ministeren har handlet uden at have loven med sig. Herom er der ingen tvivl. Det er lovmedholdeligt, alt hvad ministeren har gjort i denne sag. Jeg vil blot påpege, at da man i 1977 diskuterede EFG-loven, var det ene af forligspartierne bag EFG-loven, venstre, meget optaget af, at netop jordbrugsuddannelserne fortsat lå i den uddannelsesregie, vi nu har drøftet.

Jeg må også konstatere, at da vi havde debatten om forslaget om ungdomsuddannelser, som resulterede i, at også venstre stemte for lovforslaget, var det meget afgørende for mig i hvert fald på retsforbundets vegne, hvis vi skulle stemme for dette forslag, ikke at give så mange bemyndigelser, som forslaget indebar. Derfor stillede jeg ændringsforslag